

בית המשפט המתווי:

בִּדְוָשֶׁלֶב

הכוּנָּיִם: דָּהֵן אַאיְדָּה וְאַמְּתָּא
ע"י ב"כ עו"ד ס. נטהר

הכוּנָּיִם: זָאָב רְפָאֵל
ע"י ב"כ עו"ד א. שְׁוֹבֵל

פְּקֻדָּה

חמיושים וארכעה תובעים חבריו יתדיין בתביעה זו כשבליהק טענות
כלפי הנתבע על שתחת לספק לחם מסע עיבודים למצרים, הפך את נסיועם לשם
לمسע בלחות. הנתבע הוא בעל סוכנות נסיעות המכונה "טיזלן מצחה",
ויתהווים נסעו באמצעותם למצרים לשירות של שמונה ימים ושבעה לילות.
מדובר היה בין 13.1.88 ל-6.1.88.

כפי שנתרבר במהלך המשפט, עילתה הטיול הייתה הילולה על קפר הריך
המנוה אבו-חצירה הקבוד בדמותו שבמצרים.

כדי לקבל מושנים על הרמה הצפוייה של מסע זה, אמרו היה להערך
בollo באוטובוסים, אוסף כי מתירנו נע (כולל נסיעות מהארץ לאלאסנדראיה
ולקתייר, וכן נסיעות בתוככי מצרים, וכן בתים מלאו וארות נקר) בין
200-240 דולר לאדם. (תלו אם כוללים בסכום נס ויזות והואזגה אחורה).
ברור שמי יטפלם. מתייר לא גבוח בזה, צריך להעריך את רמת המשע שהוא
בותר לו.

ההתקשרות בין התובעים לבין הנתבע לא הייתה התקשרות ישירה. שניהם
מתוך תוגבעים (התכוונת מס' 1 - להלן אידייתו, והתוגע מס' 2, למלה
שטרית) הם אלו שפנו לננתבע. כל אחד מהם אכן קבוצת אנשים (שוכנו במלון)
המשפט "קבוצת שטריות" ("קבוצה אידיית") או גם היה לננתבע, ורמלה
"עדותו" זה לננתבע, שוחרר מתחומי עבורה הנסיעה. אמרו מעתה, שהזבוק

שולם עברו הטויל היה נמור אפיקלו בזו שנקב לעיל, שמביאים בחשבון את "האש הקבוצות".

מזהה, שהערך קשור ישיר בין הנתבע לבין התובעים, יציר צפויות, לפחות, אצל חלק מהם, לרמת טויל שבכל לא הובטה. כך למשל, מצאתי בת/4, הוא מכתב שלחו התובעים 6 ו-7 (זקן), שהבצתם להם ע"ז "גבי אידיית" "במי מלאן אתיוטובים" (צ"ל: הבוי טוביים). בדורר שלא הובטה כך, אין חולק שהובתו נתן מלאן של שלושה כוכבים. מתכוון על חדעתו, ראשי כבוצות "שיטרית" ו"אידיית", ביקשו לעשות נפשות לבוצותיהם, ע"ז האדרה הטויל, והיה זה כוונתו שפועל כשרמת הצבאות נזכה. סביר להניח שאלמנט זה, הוא אחד העילות לחנשת תביעה זו.

בתביעה זו טוענים התובעים להפרות רבות של התחום שנעשה בזנס לבינו הנתבע. נראה לי שפרט לנושא השולי של "שיט בניווס", עליו לעמוד להלן, אין מחלוקת רצינית על תנאי המסע. התנאים היו פחות או יותר בגאי הטעסים ת/3, ת/1, נ/1 ו-א/1.

חשוני שנקודת הפגיעה המשפטית של התובעים בהליך זה אינה מדוייקת. הם יוצאים מהתube שהנתבע אהרא לכל פנה שהיה בטויל. לפ"ז טעון זה הוא יהיה אהראי גם אם מכוניות התקלקלת והתובע נאלצו להמתין שעורף לתיקונה, וגם אם סדין במלון לא היה נקי ונגרמה לתובע כלשהו עגמת נפש.

איןני סבור שזו המכובד המשפט. הנתבע הוא סוכן נסיעות. אני מוכן "להדביך" לו גואר נוסף המיטיב עם התובעים, הוא התוואר של מרנן הטויל. בתור שכזה, מוטל עליו לבחור את השירותים ושאר האמצעים הדרושים כדי שהטויל יוכל במודדים עליהם התמיכך, ובקרה עליה התחביב. משנחר בשירותים, ואם בחר בהס בציומנות רואיה, אין הוא אהראי לשיבושים שהלו אס חלא, נשאנספ לא ניתן היה ולא צרייך היה לצפות. כך למשל, ובידי לסייע את האוזן, סוכן המבטה מלון בדרגה ראשונה לבוצת מטיליך, ובוחר במלון המלך דוד בירושלים, יוצא ידי הובתו, אפיקלו יגברד שהדר מסוכן במלון, או המלון כולו בתקופה מסוימת, היו מלוככים, ללא אחזקה נאותה והיו בו שירותים נחותים. כל עוד לא הייתה סינה לסוכן או למאזגנו לדעתו או לצפות כי זהו המכובד במלון, אין לבוא אליו בטענות על הרמת

הירודה מלאן, זאת נוכת המוניטין הבללי שיש למלאן הפלן דוד. כך נס בענייננו. אם נתק בדוגמא את גושא המלונות, שאל כולב, מטה לאחן, שפכו התוצאות קיטנות של ביקורת, הרי הנבע יצא ידי מלנהן אף הוציא עבור התוצאות מלונות המדורגים מלונות שלושם פוכבים, שאין לו מידע ואין לו סיבה להנעה שיש מענה מיוחד המונע עשייה שיפורם בהם מלונות. הוא התחייב כלפי הCube'ים למלונות של שלושה כוכבים, בזורה מלונות. מהו ברוחה שהוצאה ע"י אגוד המלונות במצרים, (והצנחת מתיק המ(צניכ)י), דוגמו המלונות שמדובר בהם מלונות בעלי שלושה כוכבים. יתרה מכך, במלחך הדיון הוציאו תוצאות המיאוגית של הלך מהמלונות (ראה נ/8, תמונת מלון מכה, נ/2 ו-נ/3 (מערכות השני) - תמונה מלון סנד). לפה מראת עינייכ זה, אין מדובר ב"חשות", מדובר נמלונות מודרניים. תוכם אף הוא מעיד על כך (ראה נ/2, ו-נ/3 ובן נ/4 עד נ/7).

משdag הנבע לשכנן את התוצאות במלונות כאלו, ממלאים את תנאי היותם בעלי שלושה כוכבים, יצא ידי חונכה, זאת לפחות היה מחד אחד לכלו, או אפילו הייתה קומה אחת או שתיים במלון במצב של שיפוץ. אין מוכן להנעה לטובה הCube'ים כי אילו ידע הנבע או צרי'ת תיה לדעת מלאן מסויים כרלו מלולן ואינו מתקדם ההלכה, או שככלו נתון בשיפוץ שאינו אפשר מגוריים בקיניס, היה מפר את ההסקה אילו שילת את התוצאות שהגע בענייננו לא חוכמו שני הדברים. יתרה מזאת, לא רק שלא הוכת שהגע ידע, או שהיה צרי'ת לדעת שהמלונות היו במצב כזה, אלא שלא הוכת כלל שם היו במצב כזה. איןני מוכן לקבל את לשון הגוזמת העולה מתקן מהעדויות, לפיה בכל מלון או המלונות, היו בכל הדברים, עכברם, וג'וקים, וריה של משפטים, ודס על הסדיןיס, ועוד ביו"ב תיאורי זועעה. כפי שעוד אצביע להלן נוצרה בהליך זה מעין "динמיקה קבוצתית" של טענות ומענות (המצאות בנגד הנבע, וה_CUBE'ים הינו למשך של "וכל המרכה הרי זה משובה". במכירת זו היו עדות שעלה לכואורה כדבריהם שכל הדריך המלון היו הם בסדייניס, ריה של משפטים ושאר מריעין בישין ביפורט לעיל. איןני מקבל זאת. לא רק שהדבר איןנו מקבל על הדעת שככל התוצאות הללו יהיו בכל אחר ואחר, ככל המלונות, אלא שבעל אותה "динמיקה קבוצתית" קשה לקבוע ממצאים על ספק עדויות התוצאות בלבד, כשהיו

סתירות מהותית, ובליי ניגנות לגיאזורה, בין דבריהם, בין לבין עצם, כתירות של חלק עוז אכבייל להלן.

אני מוכן להניח שהמלונות לא חזנו בלבוגות תבישה סוכנים, ואולם הם לא נועדו להיות כאלה. אני מוכן נס להניח שנצח "ג'וק" ואולי יותר "ג'וק" אחד במלון זה או אחר. נסיון החיסכון מוכחת כי יש נזירים אלו מופיעים בעיקר ביום חמ, ואולם לא רק ביום חמ, אפילו בימים בהוננים. אני מוכן גם להניח שבתדר זה או אחר שכחו להחליף מציעים או לא עשו נקיון, גם תופעות כאלה כאלו אפשריות. בל אלו אין הסיכוי את רቤון ל"בלגי שימוש", ולמוקצת מתמת כאו. איןני מאמין שהיה לעלה מכך, עד הרגנה והתמונות שהצנו, תומכים נמקנה זו.

התוצאה היא שהנתבע לא הפר שום הסכם בהזמין את המלונות אשר הזמין עברו התובעים.

כיווץ בזה בנושא האוטובוסים. שמעתי בירסאות שונות של מצלב האוטובוסים ובכח שהאוטובוסים היו ללא תלונות, עם תלונות שכוריות, צפיפות, ומקולקליך, ומתחים לשם, ושהרעיון מטר על נוסעים האוטובוס, עד היה כולם רטובים עד לשד עצמותיהם. שמעתי גם שאוטובוס התקלקל, רחמנא לאצן. כל הדברים הללו נראה נראים לי מוגשים ביותר. היו בפני עדויות מעדי הנגה, אנשי תיירות מצרים, שפרו שלפי החוק המצרי אין להסיע תיירים אלא באוטובוסים חדשים יתנית ותקינות ומיזדיים למטרת. הנטבע, שהינו לדבריו גדול סוכני הטילות למצרים, מפיו בשנה עשרות קבוצות הנושא באוטובוסים. הריכוז הנadol ביזה הוא בתקופה "hilolat abu-hazira" בדמיהו. הנטבע שכר אותה מקופה לעלה מעשה אוטובוסים מחברת פרפקט המצרית, היא אתה לחברות הגדולה לחשת תיירים באוטובוסי תיירים מצרים. האוטובוס של התובעים, כך הוא אומר, היה אוטובוס תיירים כזה.

כפי שהודגש בסעיף 5 לתביעה, הרי "התובעים ברובם אנשים קשישים...". ה"ס נתלו עם הבילוט, ואוכל, ואמצע נשיאת אוכל, וכלייב, למשך שבועה יכין. כך למשל, אומדה עת/2 (ע' 6) ש"אנשים הביאו נס אט הכלים של הס-טהבית, כי אנשים דתיים". כך גם אומדה עת/5 (ע' 4) כי "לקחנו אתנו שמורים", ועת/7 (ע' 6) "לקחת מהארץ כשר" ועת/9 (ע'

18) "בקתני אוכל למכרים לשטוננה יטיס". עה/2, איש הירוח מצרות, בעל נסיגון עם תיירים הכאים מישראל מספר (ע' 24), יוש בעיה עם מטיילים יראליים במצרים, שהם באים עב הרבה מצוודות ונוצר עופס". אבל התיירות מצטידת המונה של אוטובוס שזקומות האתמו שכו לא היה בחרדי לאחסנת הabiliaות מכילות האוכל, הכלים (ואולי אפילו תיימוס וכישול) לשטוננה יטיס. נוצרה צפיפות באוטובוס. הנסעה היא ארוכה מאד, פאות קילומטרים, ובנסיגותם כאלו טלטולי הדרך רבים וקטום אפילו לאנשים צעירים. שכעתם נכוונו הדברים אם הציפות היו גזירות יותר, נזכה הבתחות "ראש הקבוצות". נסיגותם כאלו נראה כל הריב כהדים, ומתחילה "דינמיקה" מיוחדת של כל המרבה תרי זה משוכת. כשהאווטובוס התקלקל בתוך כל המהומה הזאת והצעפותו הזאת, נאלזו האנשים "להתקע" "ליד כפר ערביה", ובמצב של עיפות וטלטול הגיעה רמת הטרוכיות לשיא. פגעה טויל אחריהם, שיכולים להיות טבעיים במצבים אחרים, נראים "פלאצטיס" על רקע התבלה צו, וכך הולכת ונטוות התביעה, כשיש תמיינות דעתם כללית, שקביע הוא שאמש הכל. ציווץ זהה שכאים לקהיר והמלון מרוחק מרכזו הכספיות, (והקניות הס לפי גירסת הנتابע אחד משיאי הטויל), חוף הפלין המוצע לשוקץ לחלוינו. גירושה זו של הנتابע מקבלת תיזוק משדייתו את הטענה לפיה הימה סיבה אמרת של ממש לפסילת המלון.

כדי להמחיש לקורא בקצת מאופן הצגה הדברים בפנוי, אביא מעט מועיר מכמות רבہ של דברים, וסתירות, ואמרות, שנאמרו ע"ז העדים השוניים. עה/1 מאשר שהקבוצה נלקחה לשוק הבשימים, עה/2 מאשר שהקבוצה הייתה בפירמידות (ע' 7) ובשוק הבשימים, ואולם שלא היו בקייט בוי, בממפיס ובגירהת הפפירוסית. עה/3 אומרת כי "קיים בוי" זה המוציאו ואנהנו היינו ש"ס" ואולס לא היו בשוק הבשימים, והוא חנזה על כך בע' 11. עה/4 מאשר שהקבוצה הייתה במויזיאון, עה/5 אומרת שהקבוצה לא הייתה בקייט בוי ולא בשוק הבשימים (ע' 13), עה/8 אומרת שלא היה ביקור בקייט-בוי, עה/7 אומרת שהובטה להם בכ ארוחת ערבית, לאחר מטבחה ואופרת במפורש, שדבר רק על ארוחת בוקר (ראה עמוד 8). עה/9 אומר שאיננו זוכר שנרטב בנשס, אמרים אומרים שעוזר גשם לאוטובוס והם נרתו. הלק מהעדים אמרים שבמלון הייתה מצלחת מקולקלת שלא פעלת כלל, אך

אומרים שהיא פעולה ורק היה עלייה עוזס. עט/2 מסורת שנמלטו אוואיז בקثير חדר שקבעה היה פגוס, היא סימלה מהנהל חדר אחר, וקינלה כזה. קובלת הפנים נמלוטה נמה (עט/6). קלך אמרו שלא הסיקו מהיוק בחילולה על קובלות אל אבו-חצירה אלא "עד שהניע תורנו אמרו לנו שעליינו להזורה" (עט/9) ועדת אחרת (עת/10 - עט/18) שכל יציאת לטוויל לא היתה אלא כדי לחתטה על קברו של הצדיק כדי שייהיו לה ידים, אומתת אותו דבר. אחות אומרת שהייתה מספיק זמן שס. מהעדויות בפני התเบר, כי ככליל החילולה בקבר האמור, היה המקום הומה אדם רב ואוטובוסים רבים. הביש שם קשה, יש צורך למכת כברת דרך ברגל. קבוצות ואנשות מתערבבים אלו באלו. קשה למצוא את האוטובוסים. החילולה היא בלילה, האנשים קשישים בתักษם הנדול והמתוחה מרובה. לצד התרכומות הרות מוחכות לחשתוף בחילולה, סובל הנוך הפיזי מכל הטלטולים הללו, ועל רקע זה יש להכין, חלק ניכר מטרוגיות התובעים בנושא זה. גטען ע"י התובעים כי הייצאה לחילולה מתעכבה וכי במקום לצאת במצואי שבת ב-00:6, יצאו ב-00:9-10, זאת לאחר שמכוניות לא נשלחה ע"י הנtabע. הנtabע טוען בכך זה כי נtabע לשחות את הייצאה לקבר ליום א', שאז אמרו היה לבוא למקום (ונגם בא) הבוא סאלי בעצמו. התובעים שהייתו לנושא זה, הצביעו זאת. אשר לי, איינני מוכן לדחות את גירושת הנtabע. מתקבל על הדעת שאנו תיו אליו פניות בנושא זה, אולי לא של כל האנשים. ביו לכך בין אחרת, איינני רואה הפרה של ההסכם בפרש העליה על קברו של אבו-חצירה.

נוכת אי האמיהות של הצגת עובדות שונות, ברור שלא כל הטרוגיות והתלונות של התובעים מבוססים על מערכת עובדיות מוצקה. כשהליך מתובעים אומר שהכוונה הייתה בשוק הבושים, או בקייט ביי, וחלק אמרה שלא היה, ברור שהכוונה הייתה. אורט למלחה מכז, דורך זו של הצגת עניינים, מעידה על עוד شيء תופעת, האתת, עצם הרצון להציגן מכל, להצמד כהכרח למה שהיה במציאות, וחשיבה, הושר עניין אובייגי באספה" "התירות", שבטיול, עד כדי הופר ידיעה היכן היו אנשים רצח המכרא, הכל כפי שעידונו הילך מהתובעים. הסיוור בנסיבות עניין את מתחמי בו עיקר בשל העליה לcker אבו-חצירה, עניין נושא היה, לדורי הנtabע, קניות שרצן משתתפי הטיור לעשו. כל היתר נרא לרבים מהם שלו. כזכור, גירצת

הנבע היא, שההנבע העוז לבו בנסיבות נבעה לא מאיות, אלא מהוובו סריוק בטרם קיומה.قبل הנזירות הלו, אינני מוכן לקבוע כי הייתה הפרט הסכם מצה הנבע בידיורם מהרבה לרובעך.

בדיקת הפליגות של התובעים את בעשי הנבע, לפני מפטן אהרכיות שנבע על-ידי, היינו, הוכת לארכן את השיר ולהומין את השרגוטיס עבר משותפי הסירן נאפן וכדרך שיתאמו לפוי מיטב הציפות הידועות, את התיביותו, מצבייה, כי המעת שנייתן לאבד הוא, שלא עלתה בידי התובעים לחוביכת כי התיביות הנבע הופרו בכל הנוגע לעיקר קובלנותיהם, שהם מלוניות ואוטובוסים. נתום העוכדות מראה, כי לא עלתה בידי התובעים להוביכת גם שהס לא בירור ^{בישי הילובין}, ומהמעש שנייתן לאמר הוא, שלא עלתה בידם לשכנע אותו שהס לא בירור בחלוקת מהאריס שהובטו להם. נופרו שתי הפרות הסכם שנטענו כלפי הנבע, האחד אי קיומו של מדריך, והשני שיטת על הנילוס שהובטה ולא סופק.

כל הנוגע לקיומו של מדריך, נעשתה הבדיקה במהלך המשפט בין מדריך לבין מלוכה. נס התובעים מסכימים שהיא מלוכה. וגם הם מסכימים שהיא מצרי נושא עס הקבוצות ושהיא ספק מלוכה ספק מדריך. קשה לי לקבע, נוכת העדר מהירות מלאה באשר לתנאים המדוייקים של "הסכם המשע", אם מדריך היה צריך ללוט את הקבוצות לאורך כל הדרך, או רק "בסיורים התיירותיים". מתקnell על הדעת שהיו הלקוי סיור בהם לא זהה צריך להיות מדריך כלשהו, למשל אותן קטעים "בהסכם המשע" המדורים על קניות, או על הליכה לבת הכנסת. מאידך, ברור שתיו קטע סיור בהם היה צריך להיות דריך. טיבם המדוייק של האנשים שליוו את הקבוצות לא הונבר. אני מוכן להניח לטובת התובעים, שאף אחד מallow שליוו את הקבוצות לא היה מדריך מוסמך, ואולם הלקם היו לפחות במתווה במעט של מושרי אינפומציה על מקומות בהס בירור התובעים. דא עקא, שנוכת המטרה העיקרית של היזול שהייתה עליה על כבוד אנו-מצירה, ונוכת הוסר העניין שנילו רבים פהTABיעים נמי טינס של מקומות נחם בירור ועליהם הלו, ספק אם היה להם עניין במדרך של ממש. אליכא דעתך נקודת התבעיניות החשונה לצד הילולת כבוד-חצירה, היה מבע קניות.

זכור ואכזר בתביעה, רוב המשפטים היו קשיים, אחריהם היה לה

הננו הכספיי. וכך בעליה על כפר אבו-חצירה, כמו התובעת שקוותה שהדבר יסיע בידה להכנד להריוון. סוגי טעדיים אלו לא נילו עניין רב בנסיבות האולאים יותר של הסיפור, זאת כי הם לא בלבד בין השאר פואת הופעה כלל אלא שמשפה עצמאית התובעים על תוכה ידיעה ברורה ונעם הוודע עניין בכלל הנוגע למקומות נרכז בהם הטעדים. אך זאת, התובעים היו ואינם שיזיהו לבבאות מדריך של ממש, ואני נוטה לדעת שכזה לא הייתה. ורבב שהעדרו גרס במיוחד מסויימת לungan השיטה שנוצר, כשהתכלתי הקבוצה אינם מודאים התעניניות מיוחדת בעניינים של הסייר, היינו, מעניינים שעניבר לעליה לקבר ובמידה מסוימת לקניינה, ולכן אינם יודעים ואינם זוכרים חיכון סיירו, וכשאנו מדריך של ממש שיכניס בראשם של המטילים יותר משעשוו זאת מלוי הקבוצות, מה רב רואים ולצד מה הפט הולפי, ומה הפט מבקרים. עובדה היא שמי שרצה לדעת ולשמע ידע מה ראה, ואולם חלק לא רצה ולא גס לא ראה.

בכל הנוגע לשיט על הנילוס, כמה מתלוκת בין הצדדים אם היה זו התהיבות, או רק "צ'ופר". מתקן מ"הסמי המשע" נרשם לצד שיט על הנילוס "תוספת לתכנית", מתקן נרשך כי השיט אפשרי ואולם לא הכרחי. נטען שהתקן זוייף כתוב ע"י השמטה, ובכלל נטען כי הדבר לא נרשם מטעם הנטבע, אלא ע"י מאן דתווא זר.

מה שארע בפועל הוא, שקב הטרוניות והتلונות הרפכה, וההתנהנות הבלתי אונושית של התובעים, כפי שראה אותה הנטבע, זאת לאחר שהם מידרו לדבריו את חייהם עד כדי שהמלוכה בכתה לא פעם אהב (עובדה שאינה מוכחת ע"י הגובעים), לאחר כל אלו הוא החליט להענישם ע"י שלילת שיט בנילוס. הוא שבר דבריו כירות גדולות, והיה לו מקום גם עבור התובעים כתוך עשרה רבות של מסייריים אחרים, שהוא השיט אותו זמן על הנילוס. לדברי הנבע הוא מכובן לא השיט את תברוי הקבוצה פמדונו בהוא.

"שיטת הענשה" זו אינה משתררת את הנבע, אם הגמוץ נציג על הנילוס. אני נוטה לדעת שאכן הייתה התהיבות כזו. עובדה היא שבד נח הנבע לנבי אמרים, ועובדה היא שהדבר הוזכר בצוותה זו או אחריהם על נבי טפסי הזמנות שוכנות של טיווליים.

הנקבע בספר, כי שיט על הנילוס בירון להשנה במחיר של זולר אחד
או שניים. ברור שהחובעים יכלו, אילורצו, לבצע זאת בעצמם, אם כי תוקן
סדרה מסוימת ואלו נעלם בבורות בבורות רקן נזקן.

בבואי לשקול את הפצוי המגיעה לידיים עבורי שתו הפרות שוליות אלו של ההסכם עם הנכבע, אני מכיר בנסיבות את העובדה שעיקרה "העיסקה" בוצע. רוץ לאמר, התובעים נכוו לנצחיס, בყידתו כאתרי השונית, גרו במלונות בעלי שלושה כוכבים, עללו על קבד אבו-חצרה ותזרו ארצת. אני גם מכיר בתשכון את המורה הכלולה בעבר הסיוור שלו. לא פwid צריבה להיות קורלציה בין המורה לנזק שנגדה, לעיתים הנזק מנותק לנסיבות הקשורות להמורה, רק כדי לסבר את האוזן - אדם הקונה כרטיס בפרוטות לוטובוס, כורת הסכום, הכלול בין השאר, הטלת תונת על הנושא לנסוע בזיהרות ובמיומנות. אם יפר חובה זו, וייגרם עקב לכך נזקי גוף קשים, יהיה הנזק תלוש לנסיבות הקשורות להמורה. חותמת הפצוי יכול שתהייה גם מכח הפרת הכסף ולאו דווקא מכח דיני הנזיקין. לצד דוגמא זו, מתואר מ"א אחרת, של אי אספקת ק"ג אחד של קמת מתוך 100 ק"ג מזמנית, אם האפשרות לרכישת ק"ג קמח ברוכת כתשלום אותו מתייר ביכולת השטוכה, יהיה הפצוי על ההפרה זהה, או כמעט זהה, למורה עברו אותו ק"ג. חכל תלוי בסיבות ונסיבות.

נראה לי שבעיניינו קרוב יותר לדוגמא השנייה מאשר לדאשונה. העניין שבילו התובעים ב"חוליות" של השיר היה מינימלי, הטענה ששילמו עבורי כך הייתה מינימלית, את ההנחה העיקרית הם קיבלו, שיט בגילוס יכלו להציג בעצמם. סבירות נקומות המבטהים נעשו, וailo נילו אותו הילך של התובעים שלא ידע זאת עניין במה שהט רואים, יכלו, חבריהם, לדעת בדיקות מה הם רואים והיכן הם נמצאים.

כ凝יבות אלו אני פועל לכל אחד מהתובעים פצוי של +. 50 ש"מ.

נכמת התוצאה אליה הגעתו איינני עושה צד להרצאות.

ניגנו היום טעטן רגען גוּגַּען

[Signature] M

$$K \cdot \theta_2 = -75^\circ$$